

Välkommen till Kennel Twigg's

Äntligen har vi kommit till skott med att dokumentera och sammanställa 44 års kennelarbete. Om man därtill lägger alla de händelser rörande hund som Erik och jag upplevt innan vi två blev ett så rör det sig om respektabla 56 år inom hundvärlden!

Kennel Twigg's 1980

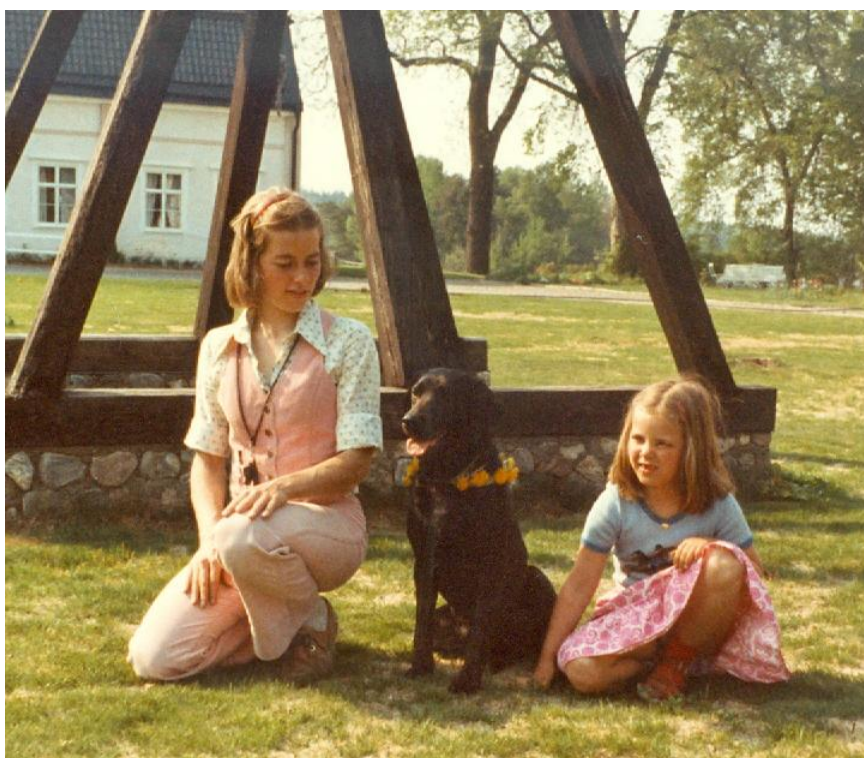
Inger & Erik Eckhardt de Mant

Det har varit ett digert arbete att leta rätt på bilder och att försöka komma ihåg allt som hänt men otroligt roligt och jag har ideligen fastnat i minnen. De flesta roliga men också en del sorgliga.

Min intention är att försöka förmedla en del av det gamla till den nya generationen hundentusiaster. Jag hör så många åsikter om hur enkla jaktproven var förr och hur man ser ner på dåtidens Champions. Intet kan vara mer fel!

Huvudmålet för oss har alltid varit att föda upp suveräna jakthundar och vi har, med något undantag, aldrig sålt valpar till ickejägare! Jaktproven har vi sett som, någon form av, avelsvärdering. Tyvärr har de inte alltid levt upp till våra krav. Det går tyvärr mode även i jaktprovens uppläggning!

Under 60-, 70- och 80-talet deltog vi friskt på prov och meriterna radade upp sig, vilket var otroligt roligt. Men efter 33 säsonger fick det vara nog. Proven hade fjärrmat sig jakten så till den milda grad att de var löjliga. En helt ny värld öppnade sig – det fanns ett liv utanför SSRK.

Dotter Hélène och
Jag med S J CH
Twigg's Ain't
Missbehavin`
Efter att sista
Ettan för jakt-
Championatet
Erövrats 1979

Hélène har tillverkat en lagerkrans av maskrosor för att hylla Ainty

Under ett 10-tal år var Erik jaktprovsdomare för spaniel och retriever. Både han och jag har alltid stått upp för de "små" människorna och bekämpat orättvisor, så ock på jaktprov. När vi startade på prov ansåg vi, och anser fortfarande, att vi är helt vanliga deltagare. Erik har alltid sagt sin mening och kritiserar dumhet, fusk och okunnighet var än han ser den. Detta resulterade i ett flertal telefonsamtal från indignerade huvudstyrelse-medlemmar (tidigare kursare till Erik) där man hävdade att det var oetiskt av en domare att kritisera sina kolleger! För att göra en lång historia kort – de försökte lägga munkavle på honom. Erik fattade ett omedelbart beslut. Han ställde sig på deltagarnas sida och lämnade i protest in sitt domarkort! Efteråt försökte huvudstyrelsen "mörka" händelsen genom att tillverka ett protokoll där man hävdar att huvudstyrelsen dragit in hans auktorisation. Där ser man hur det går till, bakom stängda dörrar, i de övre leden. Jag har bara förakt för de i dag!

Att Erik hade höga krav på hundarna spelade nog en viss roll också, Fruar och Herrar beslutsfattare fick ju inte sina hett eftertraktade 1a-pris. Under sina år som domare delade han endast ut 1 st. 1a-pris i elitklass.

**Erik har prisutdelning efter
Avslutat prov på Edeby
1979**

1967 startade Erik den, utan tvekan, första jaktdressyrskursen. Både Spaniel och retriever deltog och detta blev början till dagens stora utbud av kurser runt om i hela Sverige. Vi har därefter, tillsammans, hållit kurser helt fram till ca millenniumskiftet. Det har varit övervägande roligt men också slitsamt och våra egna hundars träning har många gånger blivit lidande.

Jaktdressyrkurs på Kleva 1967. Längst till vänster Lasse Lillnor med J CH Puhs Karo och 3:a från vänster Bertil Söderberg med U&J CH Puhs Joffe

Avelsarbetet har samma mål, nu som då – en frisk och sund jakthund som dessutom är en härlig familjehund. Labradorens unika temperament och karaktär är något som ligger oss varmt om hjärtat. Det går inte att få tillbaka om det slarvas bort och trots alla de Labradorer som finns i vårt land är det korrekta labradortemperamentet i utdöende!

Mitt sorgdebarn är dagens utställningar! Att man tagit bort det kopplade Championatet är, enligt min mening, en katastrof för rasen. Att utställningsdomarna fjärrat sig så långt från Labradorens ursprung, både mentalt, jaktligt och exteriört är inte bara en katastrof utan en skandal! Utställningsdomarna, liksom jaktprovdomarna, ska leda oss uppfödare i vårt arbete att förbättra och utveckla vår ras men att förändra en ras till oigenkännlighet får mig att gråta.

Jaktprovshundarna har gjort precis detsamma men åt andra hållet vad gäller utseende och temperament. De har dock ett stort plus framför utställningslabben – många av dem är mycket duktiga och besitter de jaktliga egenskaper vi eftersträvar.

Till sist, men absolut inte minst, vad Din Labrador än ska användas till så måste den vara frisk och sund. Erik och jag har aldrig avlat på någon hund som haft kända genetiska defekter och vi har omedelbart tagit en hund ur

aveln om den visat sig nedärva något oönskat. Självklart har vi gjort misstag under åren men jag vill påstå att vi tagit lärdom av dem och blivit klokare och visare. Den röda tråden har vi försökt hålla oss så nära som möjligt och den linje av kennel Twigg's som i dag lever vidare har, i rakt nedstigande moderslinje, i sju generationer, S J CH Nattens Black Diamond som stamtik.

Di 4 år gammal

Erik och jag önskar Er en trevlig läsning med vår nya hemsida